

zkoušky stavitelské, nemohla by odůvodniti zařazení Emila P. do služební třídy I c), kdyžť ono vyšší vzdělání, převyšující míru vzdělání středoškolského, musilo by vyhovovati náležitostem předepsaným v § 52 služ. pragm. pro zařazení do skupiny B státních úředníků a když by ani u technického úředníka s úplným vzděláním vysokoškolským požadovaný průkaz stavitelské zkoušky nemohl odůvodniti zařazení do služební třídy vyšší než I b), do níž jsou zařazeni úředníci s nejméně čtyřletým vzděláním vysokoškolským a vykonanými zkouškami státními nebo přísnými.

Pokud tedy stížnost dovozuje, že nař. rozhodnutí je v rozporu s předpisem § 212 odst. 1 plat. zák., poněvadž zařazení Emila P. do služební třídy I c) nepřesahuje míru platových a služebních práv obdobného úředníka státního, bylo uznati stížnost bezdůvodnou.

V dalším svém obsahu dovolává se stížnost na podporu svého stanoviska také ustanovení § 212 odst. 2 plat. zák. dovozujíc, že stěžující si obec tím, že vycházela při převodu Emila P. do služební třídy I c) z bývalé skupiny B schematu státních úředníků, použila oprávnění daného jí v citovaném zákonném předpisu. Námitku tuto uznal nss nepřipustnou podle §§ 5 a 6 zák. o ss, neboť v odvolání z rozhodnutí okr. výboru v L. z 24. února 1932 k žal. úřadu dovozovala stěžující si obec jediné z předpisu § 199 plat. zák., že byla oprávněna i povinna zařaditi Emila P. do služební třídy I c), předpisu § 212 odst. 2 plat. zák. se však nedovolala, netvrdíc, že byla oprávněna při převodu Emila P. na nový platový systém vycházeti z jeho zařazení do skupiny B časového postupu, poněvadž šlo o nárok sice přesahující míru nároků dosažitelnou pro obdobné státní zaměstnance, ale nabytý jmenováním podle platných předpisů. Za tohoto procesního stavu žal. úřad nebyl povinen posouditi věc také s hlediska předpisu § 212 odst. 2 plat. zák., a v nař. rozhodnutí také po této stránce se nevyslovil.

Č. 12.107.

Učitelstvo: * »Zákonitým« příbytečným rozumí se v § 15 odst. 2 zák. č. 104/1926 Sb. u ředitelů a správců škol v zemi České příbytečné ve výměře, stanovené v § 28 odst. 2 zák. č. 86/1875 ve znění zák. č. 16/1903 z. z. čes.

(Nález ze dne 31. října 1935 č. 4112/34.)

Prejudikatura: Boh. A 4033/24, 4062/24, 6795/27.

Věc: Antonín M. v Č. proti ministerstvu školství a národní osvěty o příbytečné.

Výrok: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

Důvody: St-li, který byl s platností ode dne 1. července 1933 ustanoven definitivním řídícím učitelem II. obec. školy chlapecké v Č., vyměřila zsr v Praze výnosem z 2. ledna 1933 služební příjmy a zároveň

uložila účtárně zem. úřadu, aby je st-li vyplácela po odečtení zákonitého příbytečného ročních 840 Kč.

Proti tomuto výnosu podal st-l námitky, v nichž dovozoval, že mšr v Č. vyplácí všem místním řídicím učitelům na příbytečném ročně jen 600 Kč a že na základě výnosu zšr-y z 23. listopadu 1928 může býti předmětem srážek jenom částka, stanovená podle § 28 zák. č. 16 z. z. čes. z r. 1903, nikoli však částka, stanovená podle § 36 osnovy o práv. poměrech učitelstva z r. 1913, která není závaznou právní normou.

Zšr v Praze výnosem ze 14. dubna 1933 námitkám nevyhověla, neboť výnos z 23. listopadu 1928, o nějž jsou námitky opřeny, je pouhý pokyn či interní sdělení okr. škol. výboru a nikoli konkrétním rozhodnutím ve věci st-lově, který nemůže tedy z tohoto výnosu vyvozovati, že mu tímto výnosem vzešel nějaký nárok, a brániti se jím proti konkrétnímu rozhodnutí ve vlastní věci, vydanému výnosem zšr-y z 2. ledna 1933.

V odvolání z 9. května 1933 uvedl st-l, že výnosu zšr-y z 23. listopadu 1928 mohl se dovolati na doklad toho, že sama zšr dříve byla téhož náhledu jako st-l, i když výnos ten se netýká přímo st-le. Dále dovozoval st-l, že zšr měla vzíti zřetel na zem. zákon z 27. ledna 1903 č. 16 z. z. čes., o kterém se st-l v námitkách zmínil, jenž není intimátem, nýbrž dosud platným zákonem, který nebyl dosud novelisován, zejména ani předpisy osnovy zák. o právních poměrech učitelstva z 24. července 1918 ve spojení s ustanovením čl. III odst. 3 zák. č. 274/1919 Sb., ani ustanoveními § 3 odst. 2 zák. č. 251/1922 Sb. a § 15 odst. 2 zák. č. 104/1926 Sb.

Min. škol. nař. výnosem odvolání zamítlo z důvodů rozhodnutí zšr-y.

O stížnosti, podané na toto rozhodnutí, uvažil nss:

Žal. úřad nař. rozhodnutím zamítl odvolání st-lovo a zaujal tedy v otázce, která byla před ním na sporu, totiž, činí-li zákonité příbytečné, odčitatelné od st-lových služebních příjmů, částku 840 Kč, která byla podle příkazu zšr-y odčítána od služebních příjmů st-lových, či toliko částku 600 Kč, jak tvrdil st-l, stanovisko st-li nepříznivé. Žal. úřad sice toto své stanovisko v nař. rozhodnutí nijak neodůvodnil, ale stížnost to jako vadu procesní nevytýká, nýbrž dovozuje, že stanovisko, zaujaté žal. úřadem v nař. rozhodnutí, odporuje zákonu.

Nss uznal stížnost důvodnou.

Podle ustanovení § 15 odst. 2 učitel. zák. z 24. června 1926 č. 104 Sb. zůstávají nedotčeny nároky ředitelů a správců škol na naturální byt nebo na příbytečné podle zemských zákonů, avšak příslušná částka zákonitého příbytečného neb odhadní cena naturál. bytu, určená podle místních poměrů, se odečte od peněžitých příjmů. Jest tedy při řešení tohoto sporu přihlédnouti k tomu, jaké byly až do účinnosti učit. zák. nároky ředitelů a správců škol na příbytečné podle zemských z á k o n ů a kolik činilo z á k o n í t é příbytečné (t. j. příbytečné podle zemských z á k o n ů).

Podle ustanovení § 28 odst. 2 zák. o právních svazcích učitelstva z 19. prosince 1875 č. 86 z. z. čes. ve znění zák. z 27. ledna 1903 č. 16 z. z. čes. náleží ředitelům škol občanských a správcům škol obecných, není-li jim možno přikázati zákonu vyhovující naturální byt, příbytečné, jež činí u obcí, majících přes 10.000 obyvatel (tedy i u Č., kde st-l byl

ustanoven řídícím učitelem), 600 K. Osnovou zákona o platech učitelstva v Čechách z r. 1913 (publikovanou výnosem zšr-y z 24. července 1918 č. II A 3622/51614) byla sice sazba příbytečného v § 36 nově upravena a v obcích od 40.000 do 80.000 obyvatel (mezi něž by spadalo i město Č.) a v obcích zařazených do II. třídy přídavku místního stanovená částkou 840 K, ale osnova tato — jak dovodil nss v nář. Boh. A 4062/24 (srov. též Boh. A 4033/24) — nemá povahu závazné právní normy, na čemž nebylo nic změněno ani předpisem čl. III. par. zák. z 23. května 1919 č. 274 Sb., stanovícím, že tam, kde se paritní zákon odvolává na zákony zemské, je míněna osnova zákona o platech učitelských z r. 1913. — V § 9 zák. paritního ve znění § 3 zák. ze 13. července 1922 č. 251 Sb. se praví, že zůstávají nároky ředitelů a správců škol na naturální byt a příbytečné podle zem. zákonů nedotčeny, avšak příslušnou částku zákonitého příbytečného neb odhadní cenu naturálního bytu jest odečísti od požitků peněžitých.

Za tohoto stavu zákonodárství nutno dospěti k závěru, že mluvili-li se v § 15 odst. 2 učitel. zák. o příbytečném podle z e m s k ý c h z á k o n ů a o odečtení příslušné částky z á k o n í t ě h o příbytečného, jest tím míněno příbytečné ve výměře, stanovené v § 28 odst. 2 z. z. o právních svazcích učitelstva, t. j. v obcích, majících přes 10.000 obyvatel, ve výši 600 Kč. Žal. úřad v nař. rozhodnutí vycházel z názoru, že st-li jest od služebních příjmů odčítati příbytečné nikoli ve výši 600 Kč, nýbrž ve výši 840 Kč, názor tento, jak nahoře vyloženo, odporuje zákonu a bylo proto zrušiti nař. rozhodnutí podle § 7 zák. o ss.

Č. 12.108.

Učitelstvo: * Definitivní učitel školy měšťanské, ustanovený zastupujícím ředitelem měšťanské školy na místě s činovným nižším, podrží nárok na činovné vyšší, třebas jeho ustanovení zastupujícím ředitelem stalo se bez časového omezení.

(Nález ze dne 31. října 1935 č. 16.639/35.)

Prejudikatura: Boh. A 8701/30, 11.244/34; srov. Boh. A 11.110/34.

Věc: Robert L. v J. proti ministerstvu školství a národní osvěty o činovné.

Výrok: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

Důvody: Dekretem okr. škol. výboru v Jilemnici ze 17. června 1931 byl st-l, odborný učitel občanské školy v J. a zatímní ředitel měšťanské a obecné školy v R., dnem 30. června 1931 zproštěn zatímního místa ředitele měšťanské a obecné školy v R. a od 1. července 1931 ustanoven zastupujícím ředitelem měšťanské školy chlapecké i dívčí a obecné školy smíšené ve V. k zastupování definitivního ředitele těchto škol Františka M., t. č. okresního školního inspektora při min. škol. Zšr v Praze výno-